

جوین به با مهدن، نه گهر شتیکتان بینی که پیتان ناخوش بوو، بلین: (اللهم إنا نسألك من خیر هذه الريح، وخیر ما فیها، وخیر ما أمرت به، ونعوذ بك من شر هذه الريح، وشر ما فیها، وشر ما (أمرت به)

له ثوبه ی کوری که عبوه -رهزای خوی لیبیت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «جوین به با مهدن، نه گهر شتیکتان بینی که پیتان ناخوش بوو، بلین: اللهم إنا نسألك من خیر هذه الريح، وخیر ما فیها، وخیر ما أمرت به، ونعوذ بك من شر هذه الريح، وشر ما فیها، وشر ما فیها، وشر ما أمرت به» واته: «نهی خودایه، داوای هر خیرکت لیده کهین که بهووی نه م بایهوه تووشمان ده بیت، ونه و خیره که تیدایه، ونه و خیره که بهوویه نیردراوه. و خودایه په نات پیده گرین له هر شهریک که بهووی نه م بایهوه تووشمان بیت، ونه و شهره که تیدایه، ونه و شهره که بهوویه نیردراوه».

[صه حیه] [تورمودی گپراویه تیه وه]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- نهی کردوه له جویندان به با؛ چونکه دروستکراوه له لایه ن خوی گهوره وه و فهرمانی پیکراوه، بویه جویندان به با وه کو جویندانه به خودا، وتوره بوون و ناره زایی ده رپرینه به رامبر قهزا وقه دهی خودا، پاشان پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ریتمونی کرد به گهرانه وه وبه ته وبه کردن وداوا کردنی هه موو خیریک وچاکه یهک له خوی گهوره وپه نا گرتن به خودا له هه موو شهر وخرایه یهک؛ چونکه په نا گرتن وپارانه وه له په رسته ونه میش ده بیت حال وژیانی که سی موهید (یهک خوا په رست) بیت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5976>

